

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.063 van 8 april 2014
in de zaak A. 207.588/X-15.320.**

In zake : de BVBA V.Z.J.
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE ANTWERPEN
2. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Claes
 kantoor houdend te 2550 Kontich
 Mechelsesteenweg 160
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 december 2012, strekt tot de
nietigverklaring van :
 - a. het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport van 10 april 2012 houdende goedkeuring van
het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Woon-werkpark” van de provincie
Antwerpen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 april 2012;
 - b. het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport van 6 juli 2012 waarbij het ministerieel besluit
van 10 april 2012 houdende goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk
uitvoeringsplan “Woon-werkpark” wordt ingetrokken, bekendgemaakt in het
Belgisch Staatsblad van 2 augustus 2012;
 - c. het besluit van de provincieraad van Antwerpen van 14 december 2011
houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk

uitvoeringsplan “Woon-Werkpark”, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 augustus 2012, en

- d. het besluit van de provincieraad van Antwerpen van 24 mei 2012 houdende vaststelling van het erratum bij het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Woon-Werkpark”, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 oktober 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 februari 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gregory Verhelst, die verschijnt voor de verzoekende partij, juriste Veronique Elsemans, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Marc Van Bever, die *loco* advocaat Johan Claes verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: PRUP) “Woon-werkpark” wordt opgemaakt in het kader van de afbakening van het kleinstedelijk gebied Geel. Naast uitbreidingen aan de bestaande Katholieke Hogeschool van de Kempen, heeft het bestreden PRUP de herbestemming van het plangebied met het oog op de creatie van plaatsen voor nieuwe bedrijven en woningen tot doel.

4. De verzoekende partij is eigenaar van een perceel op de hoek van de Antwerpsesteenweg en Standonk, kadastraal bekend sectie L, nr. 961/r. Op dit perceel bevindt zich een kantoorgebouw dat verhuurd wordt aan een bank.

Het perceel is overeenkomstig de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Herentals-Mol, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978, deels gelegen in woongebied en deels in agrarisch gebied. Het perceelgedeelte dat in agrarisch gebied gelegen is en bebouwd is, wordt door het bestreden PRUP herbestemd tot deels “Zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein” (artikel 4) met als overdruk “Multifunctionele mengzone Antwerpseweg” (artikel 5) en deels “Groenbuffer” (artikel 16).

5. Op 25 mei 2010 wordt bij de dienst Mer een screeningsdossier ingediend met betrekking tot het PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Geel”, waarvan het bestreden PRUP “Woon-werkpark” deel uitmaakt.

Bij brief van 6 augustus 2010 deelt de dienst Mer mee dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER derhalve niet nodig is. Specifiek met betrekking tot het plan “Woon-werkpark” wordt daarin het volgende gesteld:

“De dienst Mer wenst vooreerst expliciet te benadrukken dat zij van mening is dat dit deelplan niet van rechtswege plan-MER-plichtig is en dat het dus in aanmerking komt voor een onderzoek tot milieueffectrapportage. Enkel deelzone 1 (zoals aangeduid op figuur 49 in de screeningsnota) van dit PRUP vormt het kader voor de toekenning van een vergunning voor een bijlage II-project (rubriek 10b: ‘stadsontwikkelingsproject’, in casu een nieuwe evenementenhal). Gezien in deze deelzone vandaag reeds een evenementenhal gevestigd is in een ‘zone voor gemeenschapsvoorzieningen’, houdt dit deelplan slechts een ‘kleine wijziging’ in. De andere deelzones vormen niet het kader voor een bijlage I- of II-project. Derhalve is het deelplan screeningsgerechtigd.

Vooraf vanuit de discipline mobiliteit worden een aantal belangrijke randvoorwaarden gesteld voor de ontwikkeling van het gebied. Aan verschillende ontwikkelingsniveaus wordt telkens een specifiek maatregelenpakket gekoppeld. Enkel wanneer deze randvoorwaarden verwezenlijkt zijn, kan besloten worden dat het deelplan geen aanzienlijke milieueffecten genereert. Ook vanuit de discipline water wordt gesteld dat een aantal maatregelen/randvoorwaarden verwezenlijkt moeten worden teneinde te kunnen besluiten dat het deelplan geen aanzienlijke milieueffecten genereert.”

6. Op 22 december 2010 wordt een plenaire vergadering gehouden met betrekking tot de voorontwerpen van PRUP's in het kader van de afbakening van het kleinstedelijk gebied Geel.

7. Op 24 maart 2011 stelt de provincieraad van Antwerpen het PRUP “Woon-werkpark” voorlopig vast.

8. Er wordt een openbaar onderzoek georganiseerd van 9 mei 2011 tot en met 7 juli 2011.

9. Op 29 september 2011 brengt de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening (hierna: Procoro) haar advies uit.

10. Op 14 december 2011 stelt de provincieraad van Antwerpen het PRUP “Woon-werkpark” te Geel definitief vast. Dit is het derde bestreden besluit.

11. Op 3 januari 2012 wordt het definitief vastgestelde PRUP ter goedkeuring aan de bevoegde minister bezorgd.

Op 12 maart 2012 stuurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen een aangetekende rappelbrief aan de bevoegde minister.

12. Bij besluit van 10 april 2012 keurt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het PRUP “Woon-werkpark” te Geel goed. Dit is het eerste bestreden besluit.

Bij brief van 17 april 2012 wordt een afschrift van het eerste bestreden besluit naar de deputatie van de provincieraad van Antwerpen verzonden.

Het eerste bestreden besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 april 2012.

13. Bij besluit van 6 juli 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport wordt het ministerieel besluit van 10 april 2012 houdende de goedkeuring van het PRUP “Woon-werkpark” te Geel (het eerste bestreden besluit) ingetrokken. Dit is het tweede bestreden besluit. In dit besluit wordt onder meer overwogen:

“Overwegende dat de deputatie van de provincie Antwerpen op 12 maart 2012 met toepassing van artikel 2.2.11, §3, eerste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een rappelbrief naar de Vlaamse Regering heeft verzonden;

Overwegende dat het ministerieel besluit van 10 april 2012 houdende de goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Woon-werkpark’ te Geel van de provincie Antwerpen verzonden werd op 17 april 2012;

Overwegende dat het ministerieel besluit van 10 april 2012 na het verstrijken van de in artikel 2.2.11, §3, tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalde termijn van vijftig dagen werd verzonden;

Overwegende dat derhalve het door de provincieraad van 14 december 2011 definitief vastgestelde provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan geacht wordt te zijn goedgekeurd;

Overwegende dat het ministerieel besluit van 10 april 2012 dat laattijdig werd verzonden, gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad op 27 april 2012;

Overwegende dat vanwege de rechtsonzekerheid die hierdoor is ontstaan het ministerieel besluit van 10 april 2012 best uit het rechtsverkeer verwijderd wordt.”

Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 augustus 2012.

14. Het besluit van 14 december 2011 van de provincieraad van Antwerpen houdende definitieve vaststelling van het PRUP “Woon-werkpark” (het derde bestreden besluit) wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 augustus 2012.

15. Op 7 mei 2012 wordt een afschrift van het PRUP “Woon-werkpark” aan de stad Geel verzonden. In de begeleidende brief wordt onder meer het volgende gesteld:

“In laatste instantie heb ik vastgesteld dat in het PRUP ‘Woon-werkpark’ een materiële fout is opgetreden. Hiervoor werd een erratum opgemaakt dat ik u als bijlage ter informatie bezorg. Het volledige en correcte artikel was onderworpen aan het openbaar onderzoek. Dit erratum zal worden voorgelegd aan de provincieraad van 24 mei 2012 en zal ook ter goedkeuring aan de minister worden overgemaakt. Na deze goedkeuring wordt het erratum officieel aan uw gemeente overgemaakt.”

16. Op 24 mei 2012 keurt de provincieraad van Antwerpen het erratum bij het PRUP ‘Woon-werkpark’ te Geel goed. Dit is het vierde bestreden besluit.

Het erratum betreft de volledige tekst van artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften (Multifunctionele mengzone Antwerpseweg), waarvan een deel niet was weergegeven bij de definitieve vaststelling van het plan op 14 december 2011.

17. Op 12 juni 2012 wordt het goedgekeurde erratum ter goedkeuring naar de bevoegde minister verzonden.

Op 3 september 2012 stuurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen een aangetekende rappelbrief aan de bevoegde minister. Deze rappelbrief blijft zonder gevolg.

18. Het besluit van 24 mei 2012 houdende vaststelling van het erratum (het vierde bestreden besluit) wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 oktober 2012.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Ten aanzien van het eerste en het tweede bestreden besluit

19. In het verzoekschrift voert de verzoekende partij aan dat zij over het rechtens vereiste belang beschikt om de nietigverklaring van het PRUP te vorderen, aangezien zij zich gegriefd voelt door de herbestemming van een deel van haar eigendom door het bestreden plan.

20. Uit de uiteenzetting in het verzoekschrift blijkt duidelijk dat de vordering van de verzoekende partij gericht is tegen het PRUP “Woon- en werkpark” te Geel, zoals definitief vastgesteld door de provincieraad van Antwerpen op 14 december 2011 en het bijhorend erratum, zoals goedgekeurd door de provincieraad van Antwerpen op 24 mei 2012.

Krachtens artikel 2.2.11, §3, tweede lid, VCRO wordt het door de provincieraad definitief vastgestelde PRUP geacht te zijn goedgekeurd indien de Vlaamse regering geen beslissing heeft verstuurd binnen vijftig dagen met ingang van de dag waarop de rappelbrief door de deputatie is verstuurd.

In casu heeft de deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 12 maart 2012 een aangetekende rappelbrief aan de bevoegde minister verstuurd. Bijgevolg diende de goedkeuringsbeslissing ten laatste op 15 april 2012 aan de deputatie te worden verstuurd. De bevoegde minister heeft in het tweede bestreden besluit van 6 juli 2012 dan ook terecht overwogen dat het eerste

bestreden besluit van 10 april 2012 laattijdig werd verzonden op 17 april 2012, zodat het door de provincieraad op 14 december 2011 definitief vastgestelde PRUP geacht werd te zijn goedgekeurd.

Bij het tweede bestreden besluit werd dit eerste bestreden besluit met het oog op de rechtszekerheid met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer verwijderd. De verzoekende partij toont niet aan welk belang zij heeft bij de nietigverklaring van het tweede bestreden besluit.

21. Het beroep is niet ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen het eerste en het tweede bestreden besluit.

Ten aanzien van het derde en het vierde bestreden besluit

A. Tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

22. In verband met de tijdigheid van haar beroep werpt de verzoekende partij in het verzoekschrift op dat de beroepstermijn slechts begint te lopen nadat aan de dubbele bekendmakingsvereiste is voldaan, met name na de bekendmaking bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad en na de terinzagelegging in de betrokken gemeente. Ze doet onder meer gelden dat bij inzage van het bestreden PRUP op de bouwdienst van de stad Geel op 17 december 2012 enkel de onvolledige tekst van het bestreden plan – dus met de ontbrekende passage in het voorschrift van artikel 5 – ter inzage lag, en niet de verbeterde versie zoals vastgesteld bij besluit van 24 mei 2012.

23. De verwerende partijen werpen op dat het beroep laattijdig is ten aanzien van het derde bestreden besluit aangezien het verzoekschrift niet werd ingediend binnen een termijn van 60 dagen na de bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad. Het feit dat bij de definitieve vaststelling van het PRUP een gedeelte van artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften

was weggefallen, doet niets af aan de tegenstelbaarheid van het plan, en kan enkel gevolgen hebben voor de tegenstelbaarheid van het betrokken gedeelte van de stedenbouwkundige voorschriften.

Met betrekking tot het vierde bestreden besluit merken de verwerende partijen op dat 24 december 2012 de laatste dag was om geldig beroep in te stellen. Het verzoekschrift werd door de griffie ontvangen op 27 december 2012. De verwerende partijen maken hieromtrent voorbehoud en laten het aan de Raad van State over om na te gaan of het beroep ten aanzien van dit besluit tijdig werd ingesteld.

Beoordeling

24. Ingevolge artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, gaat de beroepstermijn van zestig dagen in met de bekendmaking van de bestreden akte.

25. Artikel 2.2.12 VCRO voorziet in een dubbele bekendmaking van het goedgekeurde PRUP:

“Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking van het goedkeuringbesluit van de Vlaamse Regering bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad.

Bij ontstentenis van een beslissing van de Vlaamse Regering, in de zin van in artikel 2.2.11, § 3, tweede lid, treedt het plan in werking veertien dagen na de bekendmaking bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van het plan.

De deputatie meldt de Vlaamse Regering dat een uittreksel van de provincieraadsbeslissing voor bekendmaking in het Belgisch Staatsblad werd verzonden. Deze melding gebeurt tegelijkertijd met de verzending. De deputatie stuurt een afschrift van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, van het advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening, van het vaststellingsbesluit en van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering naar elke gemeente, vermeld in artikel 2.2.10, § 2, waar deze documenten kunnen worden ingezien.”

Deze dubbele bekendmaking houdt in dat de beroepstermijn pas begint te lopen nadat alle voormelde bekendmakingsvoorschriften zijn vervuld,

met name nadat zowel de vereiste bekendmaking, bij uittreksel, in het Belgisch Staatsblad heeft plaats gehad, als de vereiste terinzagelegging van het PRUP, van het advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening, van het vaststellingsbesluit en – desgevallend – van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse regering.

26. Niet de datum van de ontvangst van het verzoekschrift op de griffie van de Raad van State, maar wel het postmerk van de aangetekende verzending van het verzoekschrift naar de Raad wordt in aanmerking genomen om te bepalen wanneer het beroep werd ingesteld.

27. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat het besluit van 14 december 2011 van de provincieraad van Antwerpen houdende definitieve vaststelling van het PRUP “Woon-werkpark” te Geel, bij ontstentenis van een goedkeuringsbeslissing, in het Belgisch Staatsblad van 3 augustus 2012 bij uittreksel is bekendgemaakt. De verwerende partijen brengen geen gegevens bij met betrekking tot de terinzagelegging van het plan in de betrokken gemeenten. De verzoekende partij voert aan dat zij op 17 december 2012 op de bouwdienst van de stad Geel inzage heeft genomen van “de onvolledige tekst van het PRUP (met ontbrekende passage in het voorschrift van artikel 5)”. Zij staft dit aan de hand van een proces-verbaal van vaststelling van 21 december 2012 opgemaakt door plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder Luc Verhoeven, dat bij aangetekende brief van 7 januari 2013 aan de Raad van State werd bezorgd en waarin de voormelde gerechtsdeurwaarder bij inzage van het bestreden PRUP vaststelt dat in artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften een deel van de tekst is weggefallen. De door de verzoekende partij opgegeven datum van inzage wordt niet betwist door de verwerende partijen.

De verwerende partijen tonen niet aan dat aan de dubbele bekendmakingsvereiste eerder werd voldaan dan op de dag van terinzageneming door de verzoekende partij op 17 december 2012 zodat het op 21 december 2012 ingestelde beroep alleszins tijdig is ten aanzien van het derde bestreden besluit.

28. Het besluit van 24 mei 2012 van de provincieraad van Antwerpen houdende goedkeuring van het erratum bij het PRUP “Woon-werkpark” werd bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 oktober 2012. Bij gebrek aan bewijs van het voldaan zijn aan de dubbele bekendmakingsvereiste is het op 21 december 2012 ingestelde beroep tevens tijdig ten aanzien van het vierde bestreden besluit.

29. De excepties worden verworpen.

B. Beslissing tot in rechte treden

30. De eerste verwerende partij werpt op dat de beslissing om een beroep tot nietigverklaring in te stellen buiten de bevoegdheid van het dagelijks bestuur valt, en dus enkel genomen kan worden door de raad van bestuur of een gevolmachtigde die door de raad van bestuur daartoe speciaal is aangewezen. Ze verzoekt de Raad van State ambtshalve na te gaan “of het gevoegde ‘mandaat’ méér betreft dan een loutere volmacht en mitsdien het bevoegde orgaan een beslissing tot inrechtetreding heeft genomen, bij gebreke waaraan het verzoek tot vernietiging bij gebrek aan rechtsbekwaamheid dient te worden verworpen”.

31. Uit de door de verzoekende partij neergelegde stukken blijkt dat op 21 december 2012 tot de onderhavige vordering is beslist door Bénédicte Vander Elst, die met ingang van 1 januari 2004 tot zaakvoerster van de verzoekende partij werd benoemd. Aldus blijkt dat het statutair bevoegde orgaan tijdig beslist heeft tot het instellen van het annulatieberoep.

C. Belang

Standpunt van de partijen

32. In haar verzoekschrift zet de verzoekende partij uiteen dat zij gegriefd is door de herbestemming van een deel van haar eigendom door het bestreden PRUP. Overigens werd er voor een deel van haar eigendom reeds een

onteigeningsplan voorlopig vastgesteld voor de realisatie van een bedrijventerrein genaamd “Ossenbruul”.

33. De eerste verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang op. Ze voert aan dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkel element naar voren brengt waaruit blijkt dat haar rechtstoestand wijzigt, noch geeft zij aan in welke zin die wijziging voor haar nadelig kan zijn en welke voordelen zij uit een gebeurlijke vernietiging kan halen. Daartegenover stelt de eerste verwerende partij dat het gebouw dat zich op het perceel van de verzoekende partij bevindt, door het bestreden plan zone-eigen wordt gemaakt en dat het bij een eventuele nietigverklaring terug zonevreemd zal worden. Evenmin kan de verzoekende partij haar belang in het kader van deze procedure putten uit het voorlopig vastgestelde onteigeningsplan, vermits dit plan geen deel uitmaakt van het bestreden PRUP en een afzonderlijke rechtshandeling betreft die op zichzelf aanvechtbaar is. Overigens zal de eigendom van de verzoekende partij uit het onteigeningsplan geschrapt worden, zoals blijkt uit een schrijven van IOK. Voorts merkt de eerste verwerende partij op dat de verzoekende partij ten tijde van het openbaar onderzoek geen bezwaar heeft ingediend, waaruit zij afleidt dat de verzoekende partij destijds klaarblijkelijk geen problemen had met het bestreden plan.

34. Ook de tweede verwerende partij meent dat de verzoekende partij geen belang heeft bij haar vordering, nu uit het verzoekschrift niet blijkt dat haar rechtstoestand wijzigt, noch wordt aangegeven in welke zin een wijziging voor haar nadelig kan zijn en welke voordelen zij uit een gebeurlijke vernietiging kan halen.

35. In de memorie van wederantwoord doet de verzoekende partij gelden dat het “volledig absurd” is dat haar perceel door het bestreden PRUP in tweeën wordt gesplitst en deels in woongebied en deels in “Multifunctionele mengzone Antwerpseweg” komt te liggen. De toekomstmogelijkheden voor het perceel worden danig ingeperkt doordat de twee delen een aparte bestemming

krijgen. De op het perceel voorziene groenbuffer (artikel 16 van de stedenbouwkundige voorschriften) houdt tevens een beperking in, aangezien het perceel op die manier niet meer naar eigen goeddunken kan ingericht worden. Zo zal het onder andere niet meer mogelijk zijn om de ter plaatste bestaande parking eventueel uit te breiden. Bovendien wordt met betrekking tot het deel dat niet binnen het plangebied ligt (het deel gelegen langs de Antwerpseweg) op geen enkele wijze voorzien in één of andere afscherming ten opzichte van het te realiseren bedrijventerrein. De herbestemming tot bedrijventerrein brengt overigens ook mobiliteitshinder met zich mee, zoals onder meer blijkt uit de toelichtingsnota. Er wordt niet voorzien in maatregelen die de mogelijke hinder binnen aanvaardbare grenzen houden. Ten slotte voert de verzoekende partij aan dat zij haar belang tevens uit het onteigeningsplan kan putten, aangezien dit plan haar noodzakelijke grondslag vindt in het bestreden PRUP.

36. In de laatste memorie verduidelijkt de verzoekende partij dat haar belang gesteund is op de herbestemming van haar eigendom en dat louter ter volledigheid ook gewezen wordt op het voorlopig vastgestelde onteigeningsplan. Het loutere feit dat het perceel van de verzoekende partij thans uit het onteigeningsplan zou worden gesloten, doet dan ook geen afbreuk aan het belang van de verzoekende partij. De voorlopige uitsluiting van haar perceel verhindert volgens de verzoekende partij overigens niet dat op een ander tijdstip alsnog tot onteigening zal worden beslist.

Beoordeling

37. De verzoekende partij is eigenares van een onroerend goed gelegen binnen het plangebied van het bestreden uitvoeringsplan. Op grond van die hoedanigheid doet zij in beginsel blijken van het rechtens vereiste belang bij het bestrijden van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat de stedenbouwkundige voorschriften voor haar eigendom vaststelt. Van het voornoemde beginsel kan op grond van wat de verwerende partijen aanvoeren niet worden afgeweken. Het komt niet aan de verwerende partijen toe om in de plaats van de verzoekende partij te oordelen of het bestreden uitvoeringsplan voor haar voordelig is. De

omstandigheid dat de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaarschrift heeft ingediend, ontnemt haar het belang bij het huidige annulatieberoep niet. Het belang van de verzoekende partij bij het huidige beroep, staat los van haar eventuele belang bij het bestrijden van het onteigeningsplan, dat geen deel uitmaakt van het bestreden PRUP. De omstandigheid dat inmiddels werd afgezien van de onteigening, doet dan ook geen afbreuk aan het belang van de verzoekende partij bij het bestrijden van het PRUP.

38. De excepties worden verworpen.

D. Omvang van een eventuele nietigverklaring

Standpunt van de partijen

39. De eerste verwerende partij werpt op dat het belang van de verzoekende partij alleszins partieel is en beperkt is tot de overdrukbeplating van artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften. Zij meent dat een partiële vernietiging, beperkt tot deze overdrukbeplating, te verantwoorden is. Meer bepaald voert ze aan dat dit gebied en de daarop betrokken overdrukbeplating duidelijk lokaliseerbaar en afsplitsbaar is van de rest van het plan. Het eventueel vernietigen van de bekritiseerde overdrukbeplating doet op geen enkele wijze afbreuk aan de rest van het plan.

40. De verzoekende partij stelt in de memorie van wederantwoord dat een ruimtelijk uitvoeringsplan in principe één en ondeelbaar is en dat de eerste verwerende partij niet toelicht, laat staan aannemelijk maakt dat het *in casu* om een afsplitsbaar gedeelte zou gaan. Dit kan ook helemaal niet aannemelijk gemaakt worden. Artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften voorziet namelijk in een afwijkmogelijkheid van artikel 4. Het betreft dan ook helemaal geen isoleerbaar en afsplitsbaar deel van de rest van de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden PRUP.

Beoordeling

41. Het in het verzoekschrift omschreven belang van de verzoekende partij bij de nietigverklaring is beperkt tot de “Zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein”, met inbegrip van de daarin voorziene groenbuffers en de voor een deel van deze zone voorziene overdruk “Multifunctionele mengzone Antwerpseweg”. Dit gebied is ruimtelijk afsplitsbaar van de rest van het plan. De partiële vernietiging beperkt tot dit gebied doet geen afbreuk aan de algemene economie van het plan.

42. De vernietiging dient in voorkomend geval te worden beperkt tot de “Zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein” (artikel 4), de overdruk “Multifunctionele mengzone Antwerpseweg” (artikel 5) en de in de “Zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein” voorziene groenbuffers (artikel 16).

43. De exceptie wat betreft de omvang van de vernietiging van het PRUP is in de aangegeven mate gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

44. De verzoekende partij leidt een eerste middel af uit “de schending van artikel 3.2 en 3.3 van de Richtlijn 2001/42/EG van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s [...], uit de schending van artikel 4.2.1, 4.2.3, 4.2.8, 4.2.9 en 4.2.10 DABM en bijlage I DABM, uit de schending van artikel 4.3.2 DABM en bijlage II bij het DABM, uit de schending van artikel 2, eerste lid en artikel 4 en bijlage III van Richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten [...] en genomen uit de onwettigheid van het besluit van de Vlaamse regering van

10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (o.a. punt 10. a) van bijlage II bij dit besluit) en met toepassing van artikel 159 Grondwet, en uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

In het eerste onderdeel van het middel voert de verzoekende partij aan dat het bestreden PRUP krachtens artikel 3.2, a), van de richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 ‘betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s’ (hierna: SEA-richtlijn) plan-MER-plichtig is, omdat het het kader vormt voor de toekenning van een stedenbouwkundige vergunning voor een in bijlage II bij de richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 ‘betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’ (hierna: project-MER-richtlijn) opgesomd project, meer bepaald industrieontwikkeling in de zin van rubriek 10, a). De omstandigheid dat de in het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 ‘houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage’ bepaalde drempelwaarde van 50ha of meer *in casu* niet wordt bereikt, wil niet zeggen dat er geen plan-MER-plicht bestaat, nu het Hof van Justitie in het arrest van 24 maart 2011 heeft geoordeeld dat het besluit van 10 december 2004 geen correcte omzetting betreft van de project-MER-richtlijn. Volgens de verzoekende partij moet dan ook uit de samenlezing van artikel 3.2 SEA-richtlijn, artikel 4.2.3, §2, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM) en bijlage II, 10, a) bij de project-MER-richtlijn besloten worden dat het bestreden PRUP van rechtswege MER-plichtig is. De screeningsbeslissing van de dienst Mer gaat uit van een verkeerd uitgangspunt en is volstrekt achterhaald door de recente evoluties op het vlak van de project- en plan-MER. Er kan hoe dan ook niet beweerd worden dat er op grond van de uitzondering van artikel 3.3 SEA-richtlijn en/of artikel 4.2.3, §2, DABM hoe dan ook geen plan-MER maar enkel een screening diende uitgevoerd te worden. Het plan heeft immers geen betrekking op een klein gebied van lokaal niveau en houdt evenmin een kleine wijziging in. Alleszins blijkt noch uit de

bestreden beslissingen noch uit het administratief dossier dat de dienst Mer of de bevoegde overheden concreet hebben nagegaan of het PRUP onder deze uitzondering valt.

In een tweede onderdeel voert de verzoekende partij aan dat de beslissing van de dienst Mer onwettig is en op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten. Zoals reeds ontwikkeld in het eerste onderdeel van het middel, diende er van rechtswege een plan-MER te worden opgesteld en dus geen screening. De dienst Mer kon dan ook niet regelmatig besluiten dat er geen plan-MER diende opgesteld te worden. Daarenboven doet de verzoekende partij gelden dat de conclusie van de dienst Mer dat uit de screening blijkt dat er geen aanzienlijke milieueffecten zullen worden veroorzaakt, niet naar recht verantwoord is en dat de provincieraad de door de dienst Mer noodzakelijk geachte belangrijke randvoorwaarden op het vlak van mobiliteit niet heeft vertaald in de stedenbouwkundige voorschriften, maar daarentegen voor een belangrijk deel voor zich uitgeschoven heeft naar het niveau van de vergunningverlening.

45. In de memorie van antwoord betwist de eerste verwerende partij het belang van de verzoekende partij bij het middel. Ze meent dat het al dan niet opmaken van een plan-MER niets te maken heeft met het perceel van de verzoekende partij. Op het perceel van de verzoekende partij is immers artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften van toepassing, en voor deze zone diende alvast geen plan-MER opgemaakt te worden.

In ondergeschikte orde verwijst de eerste verwerende partij onder meer naar het antwoord van de Procoro op een gelijkaardig bezwaar, waarin onder meer gesteld wordt dat de doorgevoerde screening inhoudelijk tegemoetkomt aan de bezwaren geuit in het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011. Voorts verwijst ze ook naar de beslissing van de dienst Mer. Ze doet gelden dat het bestreden plan niet van rechtswege plan-MER-plichtig is, aangezien het een kleine wijziging in de zin van artikel 4.2.3, §§ 2 en 3, DABM betreft. Voorts voert ze aan dat de randvoorwaarden die in de beslissing van de

dienst Mer met betrekking tot de discipline mobiliteit en de discipline water werden gesteld, wel degelijk werden gerealiseerd. Ten slotte wijst de eerste verwerende partij op de marginale toetsing die de Raad van State met betrekking tot de screeningsbeslissing kan uitvoeren en doet ze gelden dat de beslissing van de dienst Mer niet kennelijk onredelijk is.

46. De tweede verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord met betrekking tot het eerste middelonderdeel dat er een bedrijventerrein wordt voorzien van 27ha tot 36ha. Destijds oordeelde de dienst Mer terecht dat deze zone niet het kader vormt voor een bijlage II-project zoals voorzien in rubriek 10, a), vermits deze rubriek een drempelwaarde vooropstelde van 50ha. Logischerwijze werd het toentertijd ook niet nodig geacht om expliciet aan te tonen dat dit een kleine wijziging of een klein gebied op lokaal niveau betrof. Gezien de ligging buiten de ring van Geel en het feit dat het bedrijventerrein duidelijk onder de oppervlaktedrempel van 50ha blijft, zou de dienst Mer thans, na tussenkomst van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011, *in casu* zeker geoordeeld hebben dat het hier om een plan gaat dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, is het feit dat het om een regionaal bedrijventerrein op provinciaal niveau gaat, irrelevant bij het bepalen of het om een klein gebied op lokaal niveau gaat. Zoniet zou geen enkel provinciaal of gewestelijk RUP nog een klein gebied op lokaal niveau kunnen betreffen, en zou geen enkel regionaal bedrijventerrein nog een klein gebied op lokaal niveau kunnen betreffen. Voorts verwijst de tweede verwerende partij nog naar de parlementaire voorbereiding van het ontwerp van decreet houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (*Parl.St.* VI.Parl. 2006/2007, nr. 1081/1, 23) waaruit ze afleidt dat de Vlaamse regelgever destijds elk bedrijventerrein met een omvang van minder dan 50ha beschouwde als zijnde een relatief klein gebied op lokaal niveau. De tweede verwerende partij stelt ten slotte nog dat, aangezien agrarisch gebied wordt omgezet naar een gebied voor bedrijventerrein, het hier duidelijk niet om een kleine wijziging gaat.

In verband met het tweede onderdeel zet de tweede verwerende partij onder meer uiteen dat het in de praktijk vaak voorkomt dat het plan dat beschreven en onderzocht wordt in een screeningsnota nog verder aangepast of verfijnd wordt in het verdere planproces. Het komt steeds aan de initiatiefnemer van het plan toe om ervoor te zorgen dat de inhoud van het plan ook onderzocht is in de screeningsnota. Indien het RUP-dossier dat goedgekeurd werd, afwijkt van het gescreende dossier of van de voorwaarden die gesteld werden in de ontheffingsbeslissing, dan moet besloten worden dat er *in casu* geen ontheffing werd toegekend. Verder doet de tweede verwerende partij gelden dat de beslissing van de dienst Mer die werd genomen op basis van de screeningsnota niet kennelijk onredelijk is.

47. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij nog dat een plan voor een industrieterrein van ongeveer 40ha in het merendeel van de gevallen niet zal kunnen beschouwd worden als een plan dat betrekking heeft op een klein gebied op lokaal niveau, aangezien men niet enkel mag kijken naar de omvang van het plan, maar tevens rekening dient te houden met de aard en de ligging ervan. Gelet op de ligging van het plangebied en het feit dat de voorziene industriële ontwikkelingen het lokale niveau kennelijk overtreffen, is *in casu* duidelijk dat het PRUP niet beschouwd kan worden als een plan dat betrekking heeft op een klein gebied op lokaal niveau.

Beoordeling

48. De verzoekende partij heeft een evident belang bij het middel waarin ze aanvoert dat voor de zone waarin haar eigendom gelegen is, met name de “Zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein”, een plan-MER diende te worden opgesteld.

De exceptie wordt verworpen.

49. Artikel 3.2 SEA-richtlijn bepaalt:

“Onverminderd lid 3, wordt een milieubeoordeling gemaakt van alle plannen en programma’s

a) die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij Richtlijn 85/337/EEG genoemde projecten, of

b) waarvoor, gelet op het mogelijk effect op gebieden, een beoordeling vereist is uit hoofde van de artikelen 6 of 7 van Richtlijn 92/43/EEG.”

Artikel 3.3 SEA-richtlijn bepaalt:

“Voor in lid 2 bedoelde plannen en programma’s die het gebruik bepalen van kleine gebieden op lokaal niveau en voor kleine wijzigingen van in lid 2 bedoelde plannen en programma’s is een milieubeoordeling alleen dan verplicht wanneer de lidstaten bepalen dat zij aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.”

50. Het decreet van 18 december 2002 ‘tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage’ heeft de SEA-richtlijn omgezet voor wat betreft het Vlaamse Gewest. Het decreet van 27 april 2007 ‘houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ heeft wijzigingen aangebracht in deze decretale omzettingbepalingen.

51. Artikel 4.2.3 DABM luidde ten tijde van de bestreden besluiten als volgt:

§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieu-effectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer :

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project

opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieu-effectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoonst dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoonst dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

[...].”

52. Artikel 2, eerste en derde lid, van de aldan geldende project-MER- richtlijn bepaalt wat volgt:

“1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en een beoordeling van hun effecten moet plaatsvinden alvorens een vergunning wordt verleend. Deze projecten worden omschreven in artikel 4.

[...]

3. Onverminderd de bepalingen van artikel 7, kunnen de lidstaten in uitzonderlijke gevallen voor een welbepaald project gehele of gedeeltelijke vrijstelling verlenen van de bepalingen van deze richtlijn.

[...].”

Artikel 3 van deze richtlijn bepaalt dat bij de milieueffectbeoordeling rekening wordt gehouden met de directe en indirecte effecten van een project op mens, dier en plant, op bodem, water, lucht, klimaat en landschap, op materiële goederen en het culturele erfgoed en op de interactie tussen al deze factoren.

Artikel 4, leden 1 tot en met 3, van deze richtlijn bepaalt wat volgt:

“1. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 3, worden de in bijlage I genoemde projecten onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

2. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 3, bepalen de lidstaten voor de in bijlage II genoemde projecten:

a) door middel van een onderzoek per geval, of
b) aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria,
of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

De lidstaten kunnen besluiten om beide onder a) en b) genoemde procedures toe te passen.

3. Bij het onderzoek per geval of bij de vaststelling van drempelwaarden of criteria bij de toepassing van lid 2 moet met de relevante selectiecriteria van bijlage III rekening worden gehouden.”

De artikelen 5 tot en met 10 van de project-MER-richtlijn bepalen met name de voorwaarden die voor het verrichten van een milieueffectbeoordeling moeten worden nageleefd, in het bijzonder de informatie die de aanvrager moet verstrekken en de mededeling van deze informatie aan het publiek.

De bijlage II bij deze richtlijn vermeldt onder meer “10. Infrastructuurprojecten a) Industrierreinontwikkeling”.

Bijlage III bij deze richtlijn noemt de in artikel 4, lid 3, bedoelde selectiecriteria. Die bijlage bevat drie afzonderlijke punten die respectievelijk de kenmerken van de projecten, de plaats van deze projecten en de kenmerken van het potentiële effect ervan betreffen. Meer specifiek schrijft bijlage III bij deze richtlijn in de eerste plaats voor dat bij de kenmerken van de projecten in het bijzonder de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten, het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, de productie van afvalstoffen, verontreiniging en hinder alsook het risico van ongevallen, met name gelet op de gebruikte stoffen of technologieën, in overweging moeten worden genomen. Bijlage III bepaalt in de tweede plaats dat rekening moet worden gehouden met de mate van kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop de projecten van invloed kunnen zijn en dat daarbij in het bijzonder het bestaande grondgebruik, de relatieve rijkdom aan en de kwaliteit en het

regeneratievermogen van de natuurlijke hulpbronnen van het gebied waarop het project betrekking heeft, en het opnamevermogen van het natuurlijke milieu in overweging moeten worden genomen. Die bijlage preciseert in de derde plaats dat bij de potentiële aanzienlijke effecten van het project in het bijzonder het bereik van het effect, het grensoverschrijdende karakter van het effect, de orde van grootte en de complexiteit van het effect, de waarschijnlijkheid van het effect en de duur, de frequentie en de omkeerbaarheid van het effect in overweging moeten worden genomen.

53. De voormelde project-MER-richtlijn werd omgezet bij besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 ‘houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage’. Het laatstgenoemde besluit vermeldt onder bijlage II “10. a) Industrierreinontwikkeling met een oppervlakte van 50 ha of meer”. De te dezen betrokken zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein is volgens de toelichtingsnota ongeveer 27 ha groot.

54. Bij arrest van 24 maart 2011 heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de voormelde Vlaamse regelgeving niet aan de eisen van artikel 4, leden 2 en 3 van de project-MER-richtlijn, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III daarbij, voldoet, voor zover deze regelgeving drempelwaarden en selectiecriteria vaststelt die enkel met de omvang van het betrokken project rekening houden (H.v.J. 24 maart 2011, Commissie/België, nr. C-435/09). Bijgevolg dienen de criteria van omvang in de hoger aangehaalde bepaling onder bijlage II, 10. a) bij het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 ‘houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage’ buiten toepassing te worden gelaten.

Voorts heeft het Hof van Justitie in een arrest van 7 januari 2004 bevestigd dat artikel 2, eerste lid van de project-MER-richtlijn in samenhang met artikel 1, tweede lid en artikel 4, tweede lid van die richtlijn, rechtstreekse werking heeft, ook al laten die bepalingen een zekere

beoordelingsmarge voor de lidstaat bij de omzetting (H.v.J. 7 januari 2004, Wells, nr. C-201/02).

55. Uit het voorgaande volgt dat conform artikel 4.2.3, §2, 1°, DABM en het besluit van 10 december 2004 van de Vlaamse regering ‘houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage’ en, voor het overige, conform de richtlijnbepalingen met rechtstreekse werking, het bestreden PRUP in principe plan-MER-plichtig is.

56. Uit wat voorafgaat volgt dat de dienst Mer niet kon besluiten dat het bestreden PRUP “screeningsgerechtigd” is (randnr. 5) na enkel te hebben vastgesteld dat “deelzone 1 [...] slechts een ‘kleine wijziging’ in[houdt]” en de “andere deelzones [...] niet het kader [vormen] voor een bijlage I- of II-project”.

57. Het eerste middel is in al zijn onderdelen gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt :

- het besluit van de provincieraad van Antwerpen van 14 december 2011 houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Woon-Werkpark”, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 augustus 2012, en
- het besluit van de provincieraad van Antwerpen van 24 mei 2012 houdende goedkeuring van het erratum bij het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Woon-Werkpark”, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 oktober 2012,

in zoverre ze het artikel 4 “Zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein”, het artikel 5 de overdruk “Multifunctionele mengzone Antwerpseweg” en de in de “Zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein” voorziene groenbuffers (artikel 16) betreffen.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de gedeeltelijk vernietigde besluiten.

3. De verwerende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht april 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust